

Μια φορά ήταν ένας άνθρωπος πολύ τσιγκούνης. Έβαζε τις φωνές στη γυναίκα του να μη δίνει τίποτε από το σπίτι σε κανένα. Όταν ερχόταν κανένας ζητιάνος και του έδινε κανένα κομμάτι ψωμί, την σκότωνε από το ξύλο. Έτσι κι αυτή μόλις έβλεπε κανένα ζητιάνο έμπαινε αμέσως μέσα.
- Πηγαίνετε στη δουλειά σας. Δεν θα δουλεύουμε εμείς να σας τα δίνομε εσάς να τρώτε, φώναζε ο άντρας της, κι έδιωχνε τους ζητιάνους που του είχε στείλει ο Θεός.
- Όμως, όταν έφευγε από το σπίτι ο άντρας της, η γυναίκα πήγαινε σε ένα λάκκο μέσα στην αυλή του σπιτιού της. Εκεί έβαζε ό,τι ήθελε να δώσει στους ζητιάνους που έρχονταν στη πόρτα της. Έπαιρνε ψωμί, ελιές, και άλλα πράματα από το σπίτι, όπως κρασί, λάδι, και τα έριχνε μέσα σε εκείνο το λάκκο. Όταν έρχονταν ζητιάνοι , ο ένας ή ο άλλος, αυτή πήγαινε κι έριχνε στο λάκκο ότι ήθελε να τους δώσει.
Πέρασε κάμποσος καιρός. Μια πρωία , σαν έκανε δουλειές στην αυλή, παρατηρεί... ένα δέντρο που βλάστησε μέσα στο λάκκο.
- Κοίτα τι βλάστησε από μέσα εδώ, φωνάζει ο άντρας της.
- Ε, άφησε το να ψηλώσει πάνω να μας κάνει ίσκιο.
Ψήλωνε, ψήλωνε, μέρα με την ημέρα. Έκανε ρίζα χοντρή, σχεδόν να κλείσει την τρύπα του λάκκου. Έκανε φλοιούς ο κορμός κι έπεφταν κάτω. Μιαν ημέρα, η γυναίκα άναψε φωτιά έξω στην αυλή, για να μαγειρέψει. Παίρνει ένα φλοιό, τον έβαλε μέσα στη φωτιά. Νάσου, κατέβηκαν οι Άγγελοι:
- Τι μας θέλεις και μας φώναξες;
- Δε σας φώναξα, τους λέει.
- Όχι, μας φώναξες, αφού σε ακούσαμε. Έβαλες από αυτούς τους φλοιούς μέσα στη φωτιά;
- Ναι, έβαλα.
- Ε, αυτοί οι φλοιοί είναι από το δέντρο της ελεημοσύνης και είναι από τούτο τον καπνό που βγήκε η φωνή πάνω. Τι θέλεις; Κανένα καλό, τίποτε, να σου κάνουμε;
- Τι να μου κάμετε... σάμπως θέλω και τίποτε; Είναι κι ο Αρχάγγελος που παίρνει τις ψυχές εδώ;
- Εδώ είμαι κυρά μου.

- Θέλω, όταν παίρνεις τις ψυχές να σε βλέπω, είπε του Αρχαγγέλου.
- Για το όνομα του Θεού, πες κανένα άλλο πράγμα, της λέγει ο Αρχάγγελος, γιατί θα λυπάσαι.
- Όχι, του λέει, θέλω να σας βλέπω.
- Ε, να πας, όταν είναι ν' αρρωστήσει κανένας και θα μας δεις. Όμως πρέπει να προσέχεις, μην το πεις σε κανένα γιατί θα πεθάνεις.
-Δεν το λέω, του είπε εκείνη.
Οι Άγγελοι έφυγαν.
Ύστερα από λίγες ημέρες, αρρώστησε ένα μωρό του αδελφού του άντρα της. Το πήραν οι Άγγελοι- ήταν μωρό- το έπαιρναν με τα λουλούδια, με τα τριαντάφυλλα, με τις χαρές. Της φαινόταν πως το πήραν έτσι όπως ήταν, ζωντανό... Δεν της ήρθε λύπηση να κλάψει, αλλά άρχισε να γελά.
Σε λίγο καιρό ήρθε η σειρά ενός ανθρώπου, που ήταν μεσήλικας. Πάει η γυναίκα, τι να δει! Τον έσφαξαν κι έτρεχε το αίμα από την πόρτα προς τα έξω, κάτω στη γη. Λερώθηκαν τα πλάσματα που ήταν εκεί κοντά, όμως δεν μπορούσαν να δουν αυτά που έβλεπε εκείνη.
Η γυναίκα όμως, όταν είδε αυτό το πράγμα, έκατσε έξω, κι από το κλάμα τρελάθηκε. Όσοι την είδαν βρήκαν τον άντρα της και του είπαν:
- Ρε, προχτές πέθανε το μωρό του αδελφού σου κι η γυναίκα σου γελούσε. Τώρα τι έπαθε κι έσυρε τόσο κλάμα με τούτον τον ξένο;
Πάει κι εκείνος τότε για να τη σκοτώσει.
- Τι έπαθες κι λαβώθηκες, κι έσυρες τόσον κλάμα για τούτον τον παλιάνθρωπο που πέθανε, ενώ γελούσες όταν πέθανε το μωρό του αδελφού μου; Θέλω να μου πεις ,διαφορετικά να φύγεις από το σπίτι.
Έ, τι να κάνει τώρα η φτωχή; Να το πει; Θα πεθάνει. Αν δεν το πει θα χάσει τον άντρα της. Τι να πει και τι να κάνει...
-Καλύτερα να μην ζητούσα τίποτε από τον Αρχάγγελο, είπε μέσα της. Οι ζωντανοί με τους ζωντανούς και οι πεθαμένοι με τους πεθαμένους. Τι γύρευα και ήθελα να βλέπω τον Αρχάγγελο όταν παίρνει τις ψυχές; Γιατί να ζητήσω χάρη για ένα καλό που έκαμα; Ο Θεός μου έστελνε τους ζητιάνους για να τους βοηθήσω και να ελεήσει τη ψυχή μου. Δεν έπρεπε να ζητήσω τίποτα από τους Αγγέλους που έφερε το δέντρο της ελεημοσύνης.
Σκέφτηκε καλά, καλά και μετά φώναξε στον άντρα της.
- Να πας να φέρεις τον παπά, να με ετοιμάσει, να με μεταλάβει και θα σου πω.
Πάει εκείνος, έφερε τον παπά. Ο παπάς λέγει της γυναίκας:
- Κόρη μου, μα... αφού δεν είσαι άρρωστη...
Να με ετοιμάσεις, να μου κάμεις Άγιο Ευχέλαιο, να με μεταλάβεις, γιατί έχω κάτι να σας πω.
Ξάπλωσε πάνω στη μονή της, ο παπάς της διάβασε το Άγιο Ευχέλαιο, τη σταύρωσε με το λάδι και τη μετάλαβε. Ύστερα ανακάθισε και τους είπε όλη την ιστορία. Αμέσως μετά έγειρε και πέθανε, και πήραν οι Άγγελοι την ψυχή της.

(Κυπριακό παραμύθι)